

Bài học từ người quét rác!...

Tác Giả: Nguyễn Minh Hùng
Thứ Bảy, 03 Tháng 4 Năm 2010 09:57

Học là việc của cả đời. Ngày tận hưởng quả đời học tôi mới mới bắt đầu sự nghiệp học hành của chính mình - học từ cuộc sống

“Nếu u không gặp được Allen - người quét rác 10 năm với trộm có lỗi gì này, tôi đang quay cuộc trong vòng quay vô tận của đời sống” Giám đốc Thái Hà Books - Nguyễn Minh Hùng chia sẻ quan điểm sống của mình.

Học là việc của cả đời. Ngày tận hưởng quả đời học tôi mới mới bắt đầu sự nghiệp học hành của chính mình - học từ cuộc sống. Bất bao nhiêu thời gian sau này đã dạy cho tôi vô vàn kiến thức. Học là các giáo sư, tiến sĩ, các chuyên gia, từng giám đốc của nhiều tập đoàn lớn trên thế giới. Tuy nhiên tôi không thể nào quên được một người thầy đáng biết của mình - thầy Allen.

Hàng ngày ký túc xá trên phố Mountain - Sydney (Australia), tôi khoác ba lô đi học hay lên trường. Mỗi buổi sáng, tôi đều bắt gặp một anh công nhân vệ sinh thu dọn quanh khu nhà. Anh luôn tươi cười và kèm theo là lời chào rất thân thiện “Hello, how are you” (Chào bạn, bạn khỏe chứ?). Anh làm như vậy ngay khi gặp tôi. Với phần mình tôi luôn lòng lòng bối rối đi, khuôn mặt nhếch nhếch và khó chịu. Trong đầu tôi lúc đó chợt hiện lên một ý nghĩ duy nhất “Thầy giáo này thầy sang bắt quả tang làm hỏng. Hôm nay tôi có chuyện gì, có tiến bộ gì, có học thức nên muốn

Bài học tiếng Anh về quét rác!

Tên: Nguyễn Minh Hùng
Tháng: 03/2010; Ngày: 04/2010 09:57

Bạn quen đây. Hôm thì có khác gì mấy cô công nhân vệ sinh hay đi dọn rác trên các công viên nhà mình ở phố Thái Hà, Hà Nội".

Ngày tiếp theo, anh công nhân vệ sinh nhìn tôi, nhìn chào tôi hỏi sức khỏe. Tôi nhìn khó chịu và dúi hai tay vào túi quần đi thẳng. Khuôn mặt vênh vác. Ngày hôm ba ngày, anh quét rác nhìn chào tôi rất vui vẻ, khuôn mặt và thân hình thoải mái thân thiện với tôi. Tuy nhiên, trong lần này, để cho xong chuyện tôi đã trả lời anh ta một cách miễn cưỡng: "I am fine, thank you. And you?" (Tôi khỏe, cảm ơn anh. Còn anh?) Tôi nói xong và chờ đợi nhìn thấy phản ứng mình đã nói. Tôi đã nói mà không biết, điều này không như trong kịch bản ban đầu của một người coi thường anh công nhân dọn vệ sinh. Thú vị hơn tôi phát hiện ra khuôn mặt tươi cười như chính mình, phản ứng hình như mình vui hơn, dễ chịu hơn, hạnh phúc hơn, thoải mái hơn.

Và đi tôi vẫn nghĩ về mình rồi làm bài: "Ta thật là ngu dốt". Quá thật, tôi trên đây nay, trong suốt bao nhiêu năm qua tôi đã có một suy nghĩ không đúng, rằng khi nói với ai đó tôi mang lại niềm vui cho họ. Khi bắt tay ai tôi luôn nghĩ mình ban ơn cho họ. Khi gặp gỡ ai, tôi luôn nghĩ họ nợ tôi. Và, tôi thấy mình thật sai lầm. Bởi, khi tôi nói với anh công nhân quét rác này người đi trước tôi đi tiên không phải là anh ta mà là chính tôi.

Và tôi chờ đợi nhìn ra rằng anh ta đâu có biết tôi là ai. Anh không hề biết tôi có bao nhiêu tiền, làm chức vụ gì, có học thức đâu. Trong mắt anh ta tôi chỉ ký túc xá bình thường là sinh viên, là người đi học. Dù có học tiếng Anh, học tiếng Anh hay đi học vẫn là người đi học, là sinh viên.. Mà thậm chí anh cũng chẳng quan tâm tôi có là sinh viên hay không.

Trên thực tế tôi chỉ là một người châu Á da vàng, mũi tẹt. Nhưng anh ta cũng chẳng để ý đến chuyện này. Anh chỉ nhìn và chào tôi như đã và đang làm việc đó với bất kỳ ai ký túc xá bình thường. Tôi cảm thấy người là bình thường. Tôi cảm thấy chúng ta là con người. Tôi thấy vui hơn và tôi đã nhìn ra vấn đề. Tôi đã đọc hết bài quý giá. Tôi đi đâu, gặp ai tôi cũng chào và nói. Không chỉ nói mà là nói rất tươi. Tôi trái tim mình, tôi đầy lòng mình.

Một buổi khi tôi thấy nhìn thấy tôi phát hiện ra Allen - người quét rác đang ngồi uống cà phê trong quán. Anh ăn mặc rất lịch sự, và anh nháy mắt ly cà phê và đọc sách. Ngồi yên và tò mò, tôi nhìn gần làm quen, cùng uống cà phê, cùng nghe nhạc với anh. Tôi không ngờ rằng người mặc bộ quần áo bình thường, đi lau nhà, quét rác mỗi sáng bây giờ lại biến thành một người lịch lãm, trí tuệ như này. Anh đọc sách say sưa và đọc khá nhanh. Bài học này tôi đã học được: Mọi lúc chúng ta đang đóng vai diễn nào đó, lúc đóng vai nào phải làm tốt vai đó. Hôm nay, không nên coi thường người công nhân quét rác. Anh cũng đọc sách, cũng nghe nhạc, cũng nghĩ về những

café và các món ăn.

Allen đã k cho tôi nghe vanh vách v Kim T Tháp Ai C p, v nh ng gì còn sót l i t v n treo Babillon Iraq, v vùng đ t l nh và băng giá Siberie c a n c Nga. Anh nói v th i k La Mã, v chi n tranh Nam B c c a n c M , v cu c s ng c a ng i Eskimo. Đ c bi t anh nói v Vi t Nam khi bi t tôi là ng i Vi t (Sau này anh k r ng anh c ng tôi là ng i Thái hay Indonesia).

Hóa ra Alen đam mê đi du l ch. Anh đi du l ch qua sách. Nh ng hi u bi t c a anh làm tôi kinh ng c. Hóa ra anh r t hi u bi t và có trí nh và s t ng t ng tuy t v i. Allen h i tôi khu v c H Long có bao nhiêu hòn đ o? Khi đó, vì không bi t, tôi đã nói đ i r ng qu ng 1.000 hòn. Allen đã gi ng gi i v các hòn đ o, v đ a lý, khí h u, th m th c v t và th y s n cũng nh tính ch t vùng bi n c a 1.960 hòn đ o, (ch không ph i con s 1.000 nh tôi nghĩ) trong vùng di n tích 1.553 km2 này. Nh Allen mà tôi, có l , đ n ch t không quên đ c nh ng con s này.

Allen đ ng tôi phân tích v nh c Vi t Nam, nh t là v n đ đ c bi t c a lo i nh c 5 n t này. Tôi ng c nhiên vì ch a bao gi bi t đ n nh c c a đ t n c mình l i ch có 5 n t. Tôi luôn nghĩ nh c gì thì nh c, đã là nh c thì ph i là 7 n t ch . Cu i cùng tôi đã ph i há mi ng ra nghe Allen nói v chèo, v c i l ng, v ch u v n, và v các lo i nh c c c a Vi t Nam, đ t n c n i tôi sinh ra và l n lên. Allen đã đ y cho tôi bài h c quý giá v tính tìm tòi khám phá, r ng tôi ph i đ c nhi u h n, tìm hi u nhi u h n, quan sát và ghi nh nhi u h n.

Chính t bài h c quý giá này mà ngay sau khi v Vi t Nam tôi đã quy t đ nh lái xe làm m t chuy n xuyên Vi t. Tôi cũng quy t đi tham quan toàn b đ t n c mình, không b sót t nh nào. Tôi ch t nh n ra r ng mình đã b qua r t nhi u đ i u quan tr ng, r ng tôi đã đi đ n t n 39 qu c gia nh ng l i ch ng hi u đ c nhi u th đang di n ra ngay t i đ t n c mình.

Ngày tôi đ n thăm nhà c a Allen, tôi l i h c thêm đ c m t bài h c quý giá n a. Allen có kho ng g n 1.000 cu n sách. Là ng i h c nhi u, đi nhi u, th ng xuyên mua và đ c sách nh ng t sách c a tôi cũng ch có qu ng 3.000 cu n. Còn Allen, m t công nhân v sinh đã có m t t sách quá vĩ đ i. Anh đam mê sách và đã b m t kho n ti n l n ra mua, tr ng bày sách. Anh nói đã đ c h t nh ng cu n sách này. Th m chí có nh ng cu n đ c đ n 2-3 l n. Tôi nh khi đó tôi có mong mu n qu đ i chân anh xin nh n anh làm th y.

Bài học từ người quét rác!...

Tác Giả: Nguyễn Minh Hùng

Thứ Bảy, 03 Tháng 4 Năm 2010 09:57

Cũng từ người bạn thân anh, tôi đã được học cách nấu ăn. Làm sao nấu được giòn, đẹp, ngon miệng mà không quá cay. Một tình bạn thân thiết đã nảy mầm giữa một doanh nhân với một anh quét rác. Chuyện này tôi không thể tưởng tượng được trước đó một vài năm. Từ ngày gặp Allen tôi bắt đầu nhận các tính xấu của mình: kiêu ngạo, soi mói, coi thường người khác. Tôi cũng trở nên đĩm đờm hơn, nói nhảm, ít nóng tính hơn. Tôi cũng không còn “bệnh” nhìn hình dáng bên ngoài mà kết luận con người của họ. Tôi luôn niềm nở và giúp đỡ mọi người. Tôi quyệt định chọn sự chia sẻ của mình từ ngày đó.

Cũng như Allen và những người thầy khác sau này tôi đã hiểu và thực hành nguyên tắc “cho mà không đòi hỏi, cho mà không cần nhận”. Tôi cũng đã triển khai mọi ngày, mọi giờ cách sống “pay it forward” - đáp lại tiếp nối. Cũng từ ngày đó cuộc đời của tôi luôn hạnh phúc, bình an và chan chứa yêu thương.

Gần chục năm đã trôi qua. Bây giờ nghĩ lại, tôi không gặp được Allen, nhưng tôi vẫn đang quay cuồng trong vòng quay vô tận của đời sống, không chút nghỉ ngơi, không dành thời gian để hiểu và sống hạnh phúc với những người xung quanh, trong đó có các bạn bè, đồng nghiệp và hàng xóm. Tôi thất bại trong thầy tôi, bạn tôi - Allen.